

اثر خاک ورزی حفاظتی و تناوب گیاهی بر عملکرد گندم دیم

* احمد حیدری

مرتبی پژوهش بخش تحقیقات فنی و مهندسی مرکز تحقیقات کشاورزی و
منابع طبیعی همدان،
heidari299@yahoo.com

چکیده:

گندم دیم یکی از محصولات مهم در غرب ایران به خصوص استان همدان می باشد که معمولاً در تناوب با آیش کشت می شود. اطلاعات کمی در خصوص موفقیت آمیز بودن بکارگیری تناوب‌های مختلف و سیستم‌های خاک‌ورزی حفاظتی در شرایط دیم وجود دارد. بدین منظور تحقیقی جهت بررسی اثر چهار سیستم خاک‌ورزی در سه تناوب گیاهی بر عملکرد گندم و خواص فیزیکی خاک در یک خاک لوم رسی سیلت دار در ایستگاه تحقیقاتی تجرک (شهرستان کبودرآهنگ) طی دو سال ۱۳۹۰-۹۲ انجام شد. سیستم‌های خاک‌ورزی شامل (T1- روش مرسوم (گاو‌آهن برگ‌داندار+ سیکلوتیبل مجهز به غلطک) T2- خاک‌ورز مرکب (تیغه‌های قلمی + غلطک) T3- خاک‌ورز مرکب (تیغه‌های پنجه‌غازی + غلطک) T4- کشت مستقیم با دستگاه بذرکار- کودکار کشت مستقیم (طرح ایکاردا) و تناوب‌های گیاهی شامل R1- آیش- R2- نخود- گندم و R3- گندم- گندم بود. این تحقیق در قالب طرح آزمایش اسپلیت پلات در سه تکرار اجرا شد. پلات اصلی، تناوب گیاهی و پلات فرعی، روش‌های خاک‌ورزی بود. در حین آزمایش برخی خواص فیزیکی خاک شامل: مقاومت خاک و سرعت نفوذ آب در خاک اندازه‌گیری شد. همچنین عملکرد و اجزا عملکرد گندم تعیین شد. نتایج نشان داد که تیمارهای T1 و T2 بیشترین تاثیر را بر کاهش مقاومت خاک و تیمار T2 بیشترین اثر را بر افزایش سرعت نفوذ آب به خاک داشت. نتایج نشان داد که اثر تناوب گیاهی و روش‌های مختلف خاک ورزی و نیز اثرات متقابل آنها بر عملکرد گندم و اجزا عملکرد گندم شامل وزن هزار دانه، تعداد دانه در سنبله و تعداد بوته در مترمربع در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود. از نظر تناوب، تناوب R2 (نخود- گندم) و از لحاظ خاک‌ورزی تیمار T4 (کشت مستقیم با دستگاه بذرکار- کودکار کشت مستقیم طرح ایکاردا) بیشترین تاثیر را بر افزایش عملکرد و اجزا عملکردی گندم داشتند.

واژه‌های کلیدی : تناوب گیاهی، خاک‌ورزی، خواص فیزیکی خاک، دیم.

مقدمه:

اجرای نادرست عملیات خاک‌ورزی و تهیه بستر بذر علاوه بر اینکه به بافت خاک صدمه می‌زند موجب افت عملکرد نیز می‌شود، در بیشتر مناطق دیم، زارعین تناوب آیش- گندم را اجرا می‌کنند و تناوب حبوبات- گندم و گندم- گندم به دلیل مشکلات موجود در تهیه بستر بذر (ایجاد کلوخه پس از شخم) مرسوم نیست.

برای بررسی اثرات خاکورزی، تناوب و کود شیمیایی، آزمایش مزرعه‌ای از سال ۱۹۸۸ لغایت ۱۹۹۴ در آب و هوای مدیترانه‌ای در اسپانیا به مورد اجرا گذاشته شد. تیمارهای خاکورزی شامل بی‌خاکورزی، خاکورزی متداول و تناوب‌ها شامل آیش- گندم، گندم- نخود، گندم- آفتابگردان و باقلاء- گندم بودند. بر اساس نتایج، در سال‌های خشک عملکرد گندم در روش بی‌خاکورزی از روش‌های دیگر بیشتر بود. بر عکس روش خاکورزی متداول در سال‌های پر باران نتیجه بهتری داشت. همچنین در این بررسی اثرات متقابل خاکورزی و تناوب در سال‌های خشک معنی‌دار بوده به طوریکه به ترتیب تناوب نخود- گندم، باقلاء- گندم، آیش- گندم نسبت به روش خاکورزی متداول از عملکرد بالایی برخوردار بودند (Lopez-Bellido *et al.*, 1996). دستاورد سایر محققین در رابطه با اثرات بلند مدت تناوب‌های زراعی مختلف و روش‌های متفاوت خاکورزی افزایش عملکرد گندم در شرایط دیم به میزان ۷۸٪ در روش خاکورزی حفاظتی نسبت به روش خاکورزی مرسوم است (Mejahed and Sander, 1998). در یک آزمایش ۱۲ ساله، تاثیر خاک ورزی و کود ازته را بر گندم زمستانه دیم در یک سیستم کشت سالیانه بررسی نمودند. سیستم‌های خاک ورزی شامل خاک ورزی مرسوم، کم خاک ورزی و بدون خاک ورزی و مقادیر کود ازته شامل: ۳۴۶۷ کیلوگرم در هکتار در تناوب گندم بهاره- گندم زمستانه- آفتابگردان بود. نتایج نشان داد که عملکرد گندم در سیستم‌های کم خاکورزی (۱۹۶۸ کیلوگرم در هکتار) و بدون خاکورزی (۲۰۲۲ کیلوگرم در هکتار) نسبت به خاک ورزی مرسوم (۱۸۰۱ کیلوگرم در هکتار) بیشتر بود. همچنین افزایش کود ازته از ۳۴ کیلوگرم به ۶۷ کیلوگرم، تولید گندم را از ۱۸۴۴ کیلوگرم به ۱۹۵۳ کیلوگرم افزایش داد. نتایج طولانی مدت نشان داد که می‌توان در دشت‌های بزرگ شمالی گندم زمستانه را به طور موفقیت آمیز در سیستم‌های کشت یک ساله بدون استفاده از آیش بکار برد به خصوص اگر از سیستم‌های بدون خاکورزی به همراه کود اضافه ازته استفاده شود (Halvorson *et al.*, 1999).

در تحقیقی اثرات خاکورزی را بر عملکرد محصول در تناوب گندم- نخود در اراضی دیم آذربایجان شرقی بررسی نمودند. سیستم‌های خاکورزی شامل ۱- شخم با گاوآهن برگداندار + دیسک به عنوان خاک ورزی مرسوم ۲- شخم با گاوآهن قلمی+ دیسک به عنوان کم خاکورزی ۳- پنجه غازی به عنوان کم خاکورزی و ۴- بدون خاکورزی با بقاویای محصول قبلی بود. نتایج نشان داد که بیشترین عملکرد گندم با پنجه غازی حاصل شد در صورتیکه بیشترین عملکرد نخود با روش بدون خاکورزی با و بدون بقاویا بدست آمد. عملکرد گندم و نخود در روش خاک ورزی با گاوآهن قلمی به ترتیب ۱۴ و ۲۷ درصد بیشتر از خاکورزی مرسوم بود (Hemmat and Eskandari, 2004). در آزمایشی طولانی مدت (۱۹ سال) اثر چهار روش خاکورزی را روی عملکرد محصول و خواص خاک در یک خاک لومی سیلتی در تناوب نخود سبز- گندم مطالعه نمودند. روش‌های خاکورزی اولیه شامل (T1) گاوآهن برگداندار در پاییز بعد از گندم و نخود (T2) روتیواتور در پاییز بعد از گندم و پنجه غازی در پاییز بعد از نخود (T3) گاوآهن برگداندار در بهار بعد از گندم و گاوآهن برگداندار در پاییز بعد از نخود (T4) بدون خاکورزی بعد از گندم و پنجه غازی در پاییز بعد از نخود بودند. نتایج حاکی از عدم اختلاف در عملکرد (نخود و گندم)

در چهار روش خاک‌ورزی بود. از نقطه نظر فرسایش بیمارهای (T3) و (T4) نسبت به (T1) و (T2) برتری داشتند، زیرا پوشش سطحی در زمستان ایجاد کردند. آنها نتیجه گرفتند که سیستم مرسوم شخم با گاوآهن برگداندار در پاییز بعد از نخود و گندم می‌تواند با دیگر روش‌های خاک‌ورزی بدون کاهش عملکرد جایگزین شود (Pikul *et al.*, 1993). در تحقیقی اثر روش‌های مختلف خاک‌ورزی بر عملکرد گندم و برخی خواص فیزیکی خاک در تناوب نخود – گندم در اراضی دیم استان همدان بررسی نمود. سیستم‌های خاک‌ورزی شامل: T1 – گاوآهن برگداندار + دیسک به عنوان خاک‌ورزی مرسوم T2 – گاوآهن قلمی + غلطک به عنوان کم خاک‌ورزی T3 – هرس دور عمودی (سیکلوتیبل) + غلطک به عنوان کم خاک‌ورزی T4 – پنجه‌غازی + غلطک به عنوان کم خاک‌ورزی T5 – کاشت مستقیم با عمیق‌کار به عنوان بی‌خاک‌ورزی بود. نتایج نشان داد که اثر روش‌های خاک‌ورزی بر جرم و پیزه ظاهری خاک و سرعت نفوذ آب به خاک در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار بود و تیمار T2 کمترین جرم و پیزه ظاهری و بیشترین سرعت نفوذ آب به خاک را در بین تیمارها داشت. نتایج سه ساله نشان داد که اثر روش‌های مختلف خاک‌ورزی بر عملکرد دانه و کاه معنی‌دار نبود. متوسط عملکرد دانه گندم در سه سال فصل زراعی برای تیمار T2 (۱۰۵۰ کیلو گرم در هکتار)، (۱۰۳۰ کیلو گرم در هکتار)، (۹۸۲ کیلو گرم در هکتار)، (۹۷۴ کیلو گرم در هکتار) و (T1 ۹۳۲ کیلو گرم در هکتار) بود. می‌توان نتیجه گرفت که سیستم‌های کم خاک‌ورزی و بی‌خاک‌ورزی باعث افزایش جزئی در عملکرد دانه گندم نسبت به خاک‌ورزی مرسوم شده است (حیدری، ۱۳۹۱).

مواد و روشها:

اثر روش‌های مختلف خاک‌ورزی بر روی خواص فیزیکی خاک و عملکرد گندم دیم در تناوب‌های گیاهی مختلف در سال زراعی (۹۲-۹۱) در ایستگاه تحقیقاتی تجریک مرکز تحقیقات کشاورزی همدان اجرا شد (جدول ۱).

جدول ۱ - مشخصات محل آزمایش

محل	موقعیت جغرافیایی	بافت خاک	بارندگی در فصل زراعی (میلی متر)	مدت آزمایش
ایستگاه تحقیقاتی تجریک (کبودراهنگ، استان همدان)	عرض شمالی ارتفاع آن شن، %۲۵ سیلت و %۶۴ رس (از سطح دریا ۱۷۰۰ متر)	لوم رسی سیلت دار (%۴۹)	۱۹۰	۳۳۲/۷ سال دراز مدت ۹۱-۹۲

سه تناب گیاهی به عنوان فاکتور اصلی شامل: R1 (آیش-گندم)، R2 (نخود-گندم) و R3 (گندم-گندم) و چهار سیستم خاک ورزی به عنوان فاکتور فرعی شامل (T1- روش مرسوم (گاو آهن برگ داندار+ سیکلوتیلر مجهز به غلطک) -T2 خاک ورز مرکب (تیغه های قلمی + غلطک) -T3- خاک ورز مرکب (تیغه های پنجه غازی + غلطک) -T4- کشت مستقیم با دستگاه بذر کار- کود کار کشت مستقیم (طرح ایکاردا) با بکار گیری طرح کرت های خرد شده در قالب طرح بلوك های کامل تصادفی در ۳ تکرار پیاده شد. ابعاد پلات ها ۲۰×۳۰ متر و فاصله بلوك ها از یکدیگر ۱۵ متر بود. تعداد کل پلات ها ۳۶ تا بود.

ابتدا یک قطعه زمین به ابعاد کلی ۲۵۰×۱۴۰ متر مربع با خصوصیات فیزیکی و شیمیایی یکسان به منظور انجام آزمایش انتخاب شد. سپس در اوخر مهر ماه سال ۱۳۹۰، در ۱۲ پلات، گندم رقم سرداری کشت شد (جهت تناب گندم-گندم) و در ۱۲ پلات دیگر در اوخر آذرماه سال ۹۰ نخود رقم آزاد (جهت تناب نخود-گندم) کشت شد. در ۱۲ پلت باقیمانده که تناب آیش- گندم بود تیمار T2 در پاییز سال ۹۰ و تیمارهای T1 و T3 در بهار سال ۹۱ اجرا شد. در تیرماه سال ۹۱، محصول گندم در مردادماه همان سال محصول نخود برداشت شد. در شهریور ۹۱ تیمارهای خاک ورزی اعمال و در مهرماه مبادرت به کشت گندم شد. نتایج آزمایش خاک در جدول ۲ و سایر مشخصات (تاریخ کشت، مقدار بذر و کود و...) در جدول ۳ و نیز مشخصات فنی ادوات مورد استفاده در جدول ۴ ارائه شده است. لازم به توضیح است که تمام کود فسفاته و دو سوم کود اوره در پاییز و مابقی کود اوره در بهار (در صورت بارندگی و رطوبت مناسب) به زمین داده شد.

جدول ۲- نتایج تجزیه معمول خاکشناسی

عمق سانتی متر	درباد اشباع	هدايت الکتریکی EC*10 ³ Ds/cm	واکنش گل	مواد خشی اشبع	درصد کنده	درصد گچ	درصد کل	پتانسیم قابل	درصد فسفر	درصد شن Sand	درصد سیلت Silt	درصد رس رس	بافت Clay
SCL	-۰.۳۰	-۰.۸۴	-۰.۷۸	-۰.۷۸	.۴/۹۵	۸/۰۵	-	۱۱/۲	۳۱۰	۴۹	۲۵	۲۶	

در تاریخ های مشخص، برخی خواص فیزیکی خاک شامل: سرعت نفوذ آب در خاک و مقاومت خاک به فروسنگی اندازه گیری شد. جهت تعیین عملکرد دانه از هر کرت سطحی به اندازه ۱۰ مترمربع برداشت و پس از انتقال به مرکز توسط کماین آزمایشی دانه ها جدا و توزین شد.

نتایج حاصله از بررسی های مزرعه ای و همچنین عملکرد تیمارها مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفته و از آزمون چند دامنه ای دانکن جهت مقایسه میانگین ها استفاده شد

جدول ۳- تاریخ کشت و سایر مشخصات

سال زراعی	محصول کشت شده	تاریخ کشت	رقم گندم	مقادیر (کیلو گرم در هکتار)	کود مصرفی (کیلو گرم در هکتار)	مشخصات فنی
				آوره (٪/۴۶ ازت)	فسفات آمونیم (۴۶٪/فسفر)	
۱۳۹۰-۹۱	گندم	۱۳۹۰/۷/۲۰	سرداری	۱۳۰	۷۵	۳۰
۱۳۹۰-۹۱	نخود	۱۳۹۰/۹/۲۶	آزاد	۷۵	۷۵	۵۰
۱۳۹۱-۹۲	گندم	۱۳۹۱/۷/۱۸	سرداری	۱۳۰	۷۵	۳۰

جدول ۴- مشخصات فنی ادوات مورد استفاده

نوع ماشین	عرض کار (سانتی متر)	مشخصات فنی
گاوآهن برگداندار	۹۰	سوار شونده ، سه خیش ، عرض برش هر خیش ۳۰ سانتیمتر
گاوآهن مرکب	۲۰۰	مجهز به تیغه های قلمی، پنجه غازی و غلطک- عرض کار ۲ متر- ساخت شرکت ماشین بزرگ همدان
سیکلتیلر	۲۵۰	مدل HRB 252D - مجهز به غلطک
عمیق کار	۳۳۰	مدل الوند - ۱۳ ردیفه- فاصله بین ردیف(۱۷ سانتی متر)- ساخت شرکت ماشین بزرگ همدان
بذرکار - کود کار کشت مستقیم	۲۹۵	سوار شونده- مدل NT-DFD-11 (۱۱ ردیفه- فاصله بین ردیف (۲۰ سانتی متر)- ساخت شرکت ماشین بزرگ همدان

تعیین مقاومت مکانیکی خاک (شاخص مخروطی):

به منظور تعیین مقاومت مکانیکی خاک از دستگاه فروسنچ با قطر مخروط ۱۲/۸۳ میلی متر و زاویه راس ۳۰ درجه استفاده شد. در هر کرت، در ۱۰ نقطه ۰ تا ۳۰ سانتی متر مکانیکی مقاومت خاک اندازه گیری شد.

تعیین سرعت نفوذ آب در خاک:

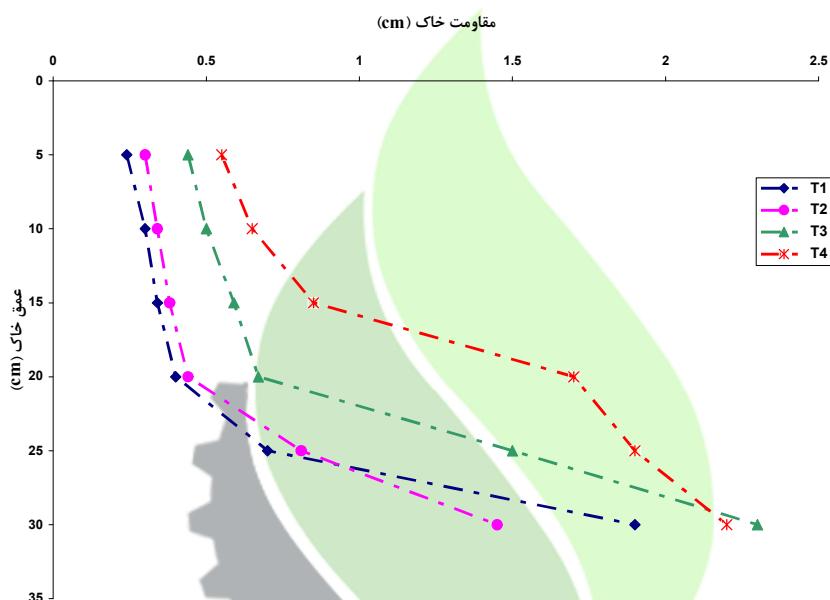
برای اندازه گیری نفوذ پذیری خاک به آب از روش استوانه مضاعف استفاده شد. استوانه ها در سطح زمین به شکل متحدمالمرکز به طوری که هر دو استوانه به اندازه ۱۰ تا ۱۵ سانتی متر در خاک نفوذ کند قراردادیم. سپس داخل هر دو استوانه آب ریخته به اندازه های که عمق آب داخل استوانه کوچک از لبه آن بین ۷ تا ۱۲ سانتی متر فاصله داشته باشد. پایین رفتن سطح آب استوانه داخلی نسبت به زمان مرتب اندازه گیری شد. آب بین استوانه داخلی و خارجی فقط برای کنترل حرکت عمودی آب در استوانه داخلی است تا از حرکات جانبی آن که ممکن است موجب اشتباه در آزمایش شود جلوگیری گردد، بنابراین هیچگونه اندازه گیری روی آن صورت نگرفت. توضیح اینکه فواصل قرائت در اوایل کوتاه و به تدریج افزایش یافت، زمانی که عمق آب نفوذی در قرائت های انجام شده ناچیز و به تعادل رسید اندازه گیری خاتمه یافت.

نتایج:

مقاومت خاک:

با توجه به شکل ۱ مشاهده می شود که به ترتیب روش‌های خاک‌ورزی T1 و T2 بیشترین تاثیر را بر کاهش مقاومت خاک

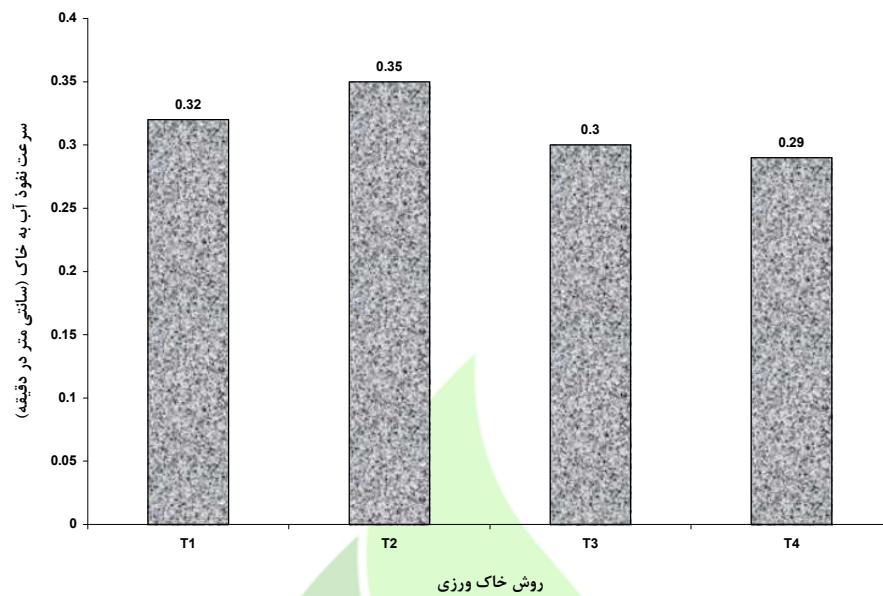
داشته‌اند.

شکل ۱ - تغییرات مقاومت خاک با عمق در تیمارهای مختلف خاک‌ورزی

سرعت نفوذ آب به خاک:

همانگونه که از شکل ۲ مشاهده می شود تیمار T2 بیشترین سرعت نفوذ آب به خاک (۰/۳۵ سانتی‌متر در دقیقه) و تیمار T4 کمترین سرعت نفوذ آب به خاک (۰/۲۹ سانتی‌متر در دقیقه) را در بین تیمارها داشتند. علت بیشتر بودن سرعت نفوذ آب در خاک در تیمار گاوآهن قلمی + غلطک می‌تواند به دلیل تیغه‌های قلمی دستگاه باشد که می‌توانست در شرایطی که خاک خشک بود نسبت به وسایل دیگر بیشتر در خاک نفوذ کند.

شکل ۲- میانگین سرعت نفوذ آب به خاک در روش‌های مختلف خاک ورزی

عملکرد و اجزاء عملکرد گندم:

نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) و مقایسه میانگین‌های عملکرد و اجزا عملکرد شامل (وزن هزار دانه، تعداد دانه در سنبله و تعداد بوته در مترمربع) در تناوب‌ها و روش‌های مختلف خاک ورزی در جداول ۵ تا ۸ ارائه شده است. همانگونه که از ارقام جداول مذکور مشاهده می‌شود. اثر تناوب گیاهی و روش‌های مختلف خاک ورزی بر عملکرد دانه و اجزا عملکردی آن در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار شده است. هچنین اثرات متقابل تناوب و خاک ورزی بر عملکرد دانه و پارامترهای وزن هزار دانه و تعداد بوته در مترمربع در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار شد. با توجه به جدول ۶، تناوب گیاهی نخود-گندم بیشترین تاثیر را بر افزایش عملکرد گندم و اجزا عملکردی آن داشت در حالیکه تناوب گندم-گندم کمترین تاثیر را بر این صفات گذاشت. با توجه به جدول ۷، به ترتیب سیستم کشت مستقیم و روش مرسوم بیشترین و کمترین اثر را در افزایش عملکرد گندم و اجزای عملکردی آن داشت. از نظر اثرات متقابل تناوب و خاک ورزی بر صفات زراعی گندم (جدول ۸)، تیمارهای R2T2 و R2T4 به ترتیب با میانگین عملکرد ۸۰۶ و ۷۹۰ کیلوگرم در هکتار، بیشترین عملکرد دانه گندم و تیمار R3T1 با میانگین عملکرد ۳۸۵ کیلوگرم در هکتار کمترین عملکرد را داشتند. از نظر وزن هزار دانه، تیمارهای R2T3 و R3T4 به ترتیب با میانگین ۵۰/۳ و ۵۰/۸ گرم، بیشترین مقدار و تیمار R3T1 با میانگین ۳۶/۹ کمترین مقدار را به خود اختصاص دادند. از لحاظ تعداد بوته در مترمربع، به ترتیب تیمار R3T4 و R3T1 با ۱۰۰ و ۴۴ بوته در مترمربع بیشترین و کمترین اثر را بر این پارامتر داشتند. نتایج بدست آمده از تحقیقات سایر محققین نیز حکایت از برتری روش‌های خاک ورزی حفاظتی نسبت به خاک ورزی مرسوم در افزایش عملکرد در شرایط دیم دارد.

(Lopez-Bellido *et al.*, 1996; Mejahed and Sander, 1998; Halvorson *et al.*, 1999)

جدول ۵- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) اثر تیمار بر عملکرد و بعضی صفات زراعی گندم
(سال زراعی ۹۲-۹۱)

منابع تغییر	درجه آزادی	عملکرد دانه	وزن هزار دانه	تعداد دانه در سنبله	تعدادبوته در متربريع
تکرار	۲	۱۱۳۱/۱	۰/۲۸۸	ns .۰/۴۴۲	ns ۱۹/۱
تناوب گیاهی	۲	۱۷۶۳۳	**۷۹/۴	**۷۶/۱	**۱۰۶/۶
خطا	۴	۴۶۱/۳	۰/۴۰۱	۱/۵۴۱	۵/۷۹۲
خاک ورزی	۳	۵۱۲۹۲	**۴۲/۶	**۲۸/۹	**۱۸۴۰/۵
تناوب خاک ورزی	۶	۱۰۸۴۹	**۳۹/۹	ns ۱/۹۹۳	ns ۴۶۱/۹
خطای آزمایش	۱۸	۱۵۶/۸	۰/۱۵۸	./۶۱۷	۱۴/۶
مجموع	۳۵				
ضریب تغییرات(درصد)	۲/۱		۰/۸۸	۷/۵	۵/۱

ns ، * و ** به ترتیب عدم وجود تفاوت معنی دار، تفاوت معنی دار در سطح ۵٪ و تفاوت معنی دار در سطح ۱٪.

جدول ۶- اثر تناوب گیاهی بر عملکرد و برخی صفات زراعی گندم (۹۱-۹۲)

تناوب گیاهی (R)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	وزن هزار دانه	تعداد دانه در سنبله	تعدادبوته در متربريع
(R1) آیش-گندم	۶۰.۵/۵ B	۴۲/۶۷ C	۱۲A	۷۵/۸AB
(R2) نخود-گندم	۷۱۳/۵ A	۴۷/۸ A	۱۱/۸ A	۷۸/۲ A
(R3) گندم-گندم	۴۷۴C	۴۵/۵B	۷/۶B	۷۲/۳B

جدول ۷- اثر خاک ورزی بر عملکرد و برخی صفات زراعی گندم (۹۱-۹۲)

خاک ورزی (T)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	وزن هزار دانه	تعداد دانه در سنبله	تعدادبوته در متربريع
(T1) مرسوم	۵۴۳/۳ C	۴۲/۳ C	۹/۷ B	۵۹/۷ D
(T2) خاک ورز مرکب - قلمی	۶۱۰/۷ B	۴۵/۵ B	۹/۹ B	۸۰/۹ B
(T3) خاک ورز مرکب - پنجه غازی	۵۳۷/۳ C	۴۶ B	۷/۱ B	۶۸/۷ C
(T4) کشت مستقیم	۶۹۹/۳ A	۴۷/۵A	۱۳/۱A	۹۲/۴A

جدول ۸- اثر متقابل تناوب و خاک ورزی بر عملکرد و برخی صفات زراعی گندم (۹۱-۹۲)

تیمار	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	وزن هزار دانه	تعداد دانه در سنبله	تعدادبوته در متربريع
R1T1	۵۶۳ E	۴۲/۸ EF	۱۰/۸ A	۶۹ D
R1T2	۵۹۵ D	۴۲/۲ F	۱۱/۴ A	۸۸/۷ B
R1T3	۵۹۸ CD	۴۲/۳ F	۱۱/۴ A	۵۹/۷ D
R1T4	۶۶۶ B	۴۳/۴ E	۱۴/۴ A	۸۶ BC
R2T1	۶۸۲ B	۴۷/۲ BC	۱۱/۵ A	۶۶ D
R2T2	۷۹۰ A	۴۷/۶ BC	۱۱/۶ A	۸۸ BC
R2T3	۵۷۶ DE	۴۵/۴ D	۱۰/۳ A	۶۷/۳ D
R2T4	۸۰۶ A	۵۰/۸ A	۱۳/۹ A	۹۱/۳ AB
R3T1	۳۸۵ G	۳۶/۹ G	۶/۸ A	۴۴ E
R3T2	۴۴۷ F	۴۶/۷ C	۶/۸ A	۶۶ D
R3T3	۴۳۸ F	۵۰/۳ A	۵/۶ A	۷۹ C
R3T4	۶۲۶ C	۴۸/۳ B	۱۱ A	۱۰۰ A

نتیجه‌گیری کلی:

با توجه به نتایج، استفاده از سیستم‌های خاک‌ورزی حفاظتی و تناوب نخود - گندم در زراعت گندم دیم توصیه می‌شود.

منابع:

- ۱- حیدری، ا. ۱۳۹۱. اثر روش‌های مختلف خاک‌ورزی بر عملکرد گندم و برخی خواص فیزیکی خاک در تناوب نخود - گندم در اراضی دیم استان همدان. مجله مهندسی بیوسیستم ایران. جلد (۴۳). ۲.
- ۲- Halvorson, A. D., A. L Blak., J. M. Krupinsky., and S. D. Merril. 1999. Dryland winter wheat response to tillage and nitrogen within an annual cropping system. Agron J. 91, 702-707.
- ۳- Hemmat, A, and I. Eskandari. 2004. Tillage system effects upon productivity winter wheat-chickpea rotation in the northwest region of Iran. Soil & tillage Research. 78(11), 69-81.
- ۴- Lopez-Bellido, L., M. Fuentes., J.E. Castillo., and E.J.Fernandez. 1996. Long-term tillage, crop rotation, and nitrogen fertilizer effects on wheat yield under rained Mediterranean condition. Agronomy Journal. 88 (5), 783-791.
- ۵- Mejahed, E.I. and, K. D. H. Sander. 1998. Rotation, tillage and fertilizer effects on wheat-based rain fed crop rotation in semiarid Morocco. Proceeding of third European conference on grain legumes. Opportunities for high quality, healthy and added-value crops to meet European demands. Valladolid, Spain, 442-454.
- ۶- Pikul, Jr., J. L., R. E. Ramig., and D. E. Wilkins. 1993. Soil properties and crop yield among four tillage systems in a wheat- pea rotation. Soil & tillage Research. 26, 151-162.

The effect of conservation tillage and plant rotation on dryland wheat yield

Ahmad Heidari*

Research and Academic Staff. Agricultural Engineering Research Department, Agriculture and Natural Resources Research Center, Hamedan, Iran. heidari299@yahoo.com

Abstract

Dryland winter wheat (*Triticum sativum L.*) is a major crop in the west region of Iran that is generally grown in rotation fallow. Information is limited on the success of more intensive dryland cropping systems with conservation tillage management. An experiment was conducted to determine the effect of 4 tillage systems on soil physical properties and crop yield in three plant rotations during a 2-year period (2011-2013) on a silty clay loam in Tajarak Research Station (Kaboudarahang Township), Hamedan. Tillage treatments comprised conventional tillage (CT: mouldboard plow + Cyclotiller), reduced tillage (RT: chisel plow + roller packer), minimum till (MT: sweep plow + roller packer) and no-till (NT: direct drilling) and plant rotations consisting of fallow-wheat, chickpea (*Cicer arietinum L.*)-wheat and wheat-wheat. The experimental design was a Split plot with three replications. Plant rotations were main plot and tillage method were sub plot. Some of soil physical properties consisting of: soil mechanical resistance (cone index) and permeability were measured. At the end of the growth season (harvesting time), wheat yield and its components (spike/m², number of grain per spike, kernel wheat) were determined. Results showed that T1 and T2 treatments had lower soil strength and T2 treatment had higher permeability among other treatments. Rotations and Tillage methods had significant effect on wheat yield and its components (spike/m², number of grain per spike, kernel wheat). The best plant rotation and method tillage were chipa-wheat and direct drilling respectively.

Keywords: Dryland, Plant rotation, Soil physical properties, Tillage.